

תזונה

קונטרס שבועי בענייני נאולה ומשיח

ישנם קושיות - לבריאות; אבל קודם
שתבוא הגאולה, ובודאי שאני יודים עליו
אליהו הנביא ויתרץ לו את הקושיות

וראו עמוד 9

ערב שבת קודש פ' שמות
הי' תהא שנת סגולה

רצ

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שיע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

(Handwritten notes in a circle: "כתב"ק" "פרסום ראשון")

מטרתו של כתב"ק - פרסום ראשון - היא להודיע על קיומה של חברה חדשה או על פעילותה של חברה קיימת. מטרתו היא גם להגדיר את המוצרים או השירותים שהחברה מציעה, ולהציג את המטרות והערכים שלה. מטרתו היא גם להגדיר את המבנה ההנהלתי של החברה, ולהציג את המנהלים והמנכ"ל שלה.

מטרתו של כתב"ק - פרסום ראשון - היא גם להגדיר את המבנה ההנהלתי של החברה, ולהציג את המנהלים והמנכ"ל שלה. מטרתו היא גם להגדיר את המבנה ההנהלתי של החברה, ולהציג את המנהלים והמנכ"ל שלה.

מטרתו של כתב"ק - פרסום ראשון - היא גם להגדיר את המבנה ההנהלתי של החברה, ולהציג את המנהלים והמנכ"ל שלה. מטרתו היא גם להגדיר את המבנה ההנהלתי של החברה, ולהציג את המנהלים והמנכ"ל שלה.

(Handwritten notes on the left side of the page, including "פרסום ראשון" and "כתב"ק")

(Handwritten notes on the right side of the page, including "פרסום ראשון" and "כתב"ק")

מערכת "יהי המלך"

במסגרת: "ישיבה משיח" / שיעורי "אגודת חסידות בני" באה"ק, תחת נשיאות בני"ק אדו"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חילי בית דוד", ישיבת תורת'ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף אה"ב: 11213 Kingstun Ave. #38, Brooklyn, NY 778-6670 (718) • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9, קריית-שמואל, חיפה • טלפקס: 840-3153 (04)

דואר אלקטרוני: yeh@netvision.net.il • אינטרנטי: http://www.moshiach.net/blind

- 3 **דבר מלכות - פרסום ראשון בלה"ק**
החזרה מפרשתנו לאלו שאינם רוצים לצאת מהגלות / משיחת ש"פ שנות התשכ"ה
- 6 **זמן הגאולה - פרסום ראשון בלה"ק**
ספר שמות - ספר הגאולה / הקשר של פ' השבוע והגאולה
- 9 **"פקד פקדתי אתכם"**
יהודים - צא מהגלות;
- 10 **המעשה הוא העיקר**
יש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד" שהוא "בחזקת משיח" / הוראות למעשה בפועל
- 11 **ניצוצות של משיח**
בודאי כלו כל השמות שבוהן / קטעים קצרים מעניני משיח וגאולה
- 12 **וילחום מלחמת ה' - וינצחון! - פרסום ראשון בלה"ק**
מדוע הספקנים אינם פועלים מאומה בענין "מיהו יהודי"? / שיקה בענין שלמות העם
- 14 **כתב"ק - פרסום ראשון**
משנה אחרונה דהרמב"ם / מהגות הרבי על שיקת ט"ו תמוז ה'תשמ"ז

דהזולאה מפרשתנו לאלו שאינם רוצים ליצאת מזהגלות

הרי הוא הי במדינה דמוקרטית שמרשים לו ללמוד ולהתפלל בה ואף אחד לא מפריע לו, ומה הוא צריך את ארץ ישראל בה-בשעה שמדינה אחת כמו טקסס גדולה בשטחה כמה פעמים כמו כל ארץ ישראל ● אחת כמו רצונו במחשב – יש לו במנהטן, רצונו בתפוז טוב – יש לו בלאס-אנג'לס, ואפי' יש לו ישיבת תומכי תמימים בברוקלין... ● בשביל מה צריכים לקחת אותו מהמשרד שלו לארץ ישראל – הוא ישאר כאן עם כל המלוכה שלו... ● על-כך אומרים לו, שזו ממש גלות, ושיקחו אותו מהמשרד (ומהמליין דולר) לארץ ישראל ● תרגום חפשי ומעובד משיחת ש"פ שמות ה'תשכ"ה – בלתי מוגה

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מצרבת "יחי המלך"

א. על הפסוק האחרון בפרשתנו "כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגורשם מארצו", מפרש רש"י ש"ביד חזקה ישלחם" קאי על ידו החזקה של הקב"ה על פניה, ואילו "ביד חזקה יגורשם" קאי על ידו החזקה של פאעה שישלחם "על כרחם של ישראל, ולא יספיקו לעשות להם צידה, וכן הוא אומר ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם וגו'" (שזהו מה שמסיימים בדב טוב כו').

ומובן שרש"י מוכרח לפרש כך מפני זה שכתוב ב' פעמים "ביד חזקה", והי' מספיק לכתוב רק פעם אחת.

וצריך להבין, מדוע רש"י מביא רא"י לכך

משנה אחרונה דהרמב"ם

בקשר עם כ' טבת, יום ההילולא של הרמב"ם, מובא בזה צילום נדיר מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת יום ג' פ' פנחס, ט"ז תמוז ה'תשמ"ז ע"ד המהדורות דספר ה"ד להרמב"ם (נדפסה בהתנועותיו תשמ"ז ח"ד ע' 94-95) **להלן פנעוה הכתי"ק (בא בהדגשה):**
ובתקופה האחרונה נהגו ומתגלים כתב-יד דחיסור הרמב"ם ממהדורה אחרונה יותר, ונפרט פת"י תימן, אשר, ע"פ המקובל בתימן, קיימו יהודי תימן קשר הדוק עם הרמב"ם, ע"י שליחים כו', ומפעם לפעם שלחו לעדכו ולהגיל את ספריהם ע"פ התיקונים וההשלמות האחרונים, עד לאחרוני האחרונים, של הרמב"ם, כד שלדבריהם המהדורה שבידם היא המתקנת והמהדוויקת ביותר.

ב. ועפ"ז, צ"ע בנוגע לפסקי-הדינים של הפוסקים בדורות שלאחרי הרמב"ם שפסקו על יסוד דברי הרמב"ם בספר ה"ד:

מכיון שנהגו לאח"כ כת"י הרמב"ם (ונפרט דתימן) ובהם כמה תיקונים ושינויים כו' לגבי הפסקי-דינים דספר הרמב"ם שנתפשט בכל תפוצות ישראל, היינו, שבמספר הלכות חזר בו הרמב"ם – יש מקום לומר, לכאורה, שבהלכות אלו יש לפסוק כמשנה אחרונה דהרמב"ם.

ומזה לכאורה המסקנה הכי תמורה – שבכמה פסקי-דינים של גדולי הפוסקים בדורות שלפנינו, יסודם בטעות, ח"ו!

ואין זה דומה להדין ד"ב"ד גדול שדדשו באחת מן המדות כו' ודנו דין, ועמד אחרים כ"ד אחר ונראה לו טעם אחר לסתור אותו, הרי זה סותר ודן כפי מה שגראה בעיניו, שגאמר אל השופט אשר יהי' בלימים החם אינן חייב ללכת אלא אחר ב"ד שבדורך" – כו, אמרה תורה שפסק ההלכה בכל דור הוא כ"ב"ד שבדורך", ובודו שלפני זה, אשר דעת הרב"ם היתה הפכית – ה"פס"ד התורה (שלא חתוכה – ניתנה) ולא טעונו ח"ו, ואין מביאים פה העולם דבר וכו', משא"כ בבד"ד, שה"י רק חסרון הידיעה שהרמב"ם בעצמו חזר בו, נמצא, שהפס"ד שלהם שה"י מיוסד בהרמב"ם – אינו חוראה אלא טעות].

. ויש לומר הביאור בזה:

בנוגע לפסקי ההלכות דגדולי הפוסקים – אף שבכלל תמכו יסודותיהם על דברי רבותיהם, הרי, מובן וגם פשוט, שלמדו הלכות אלו לא רק בתור קבלה היא ונחקקבלה, כי אם (לאח"כ) התבוננו והתייגעו בבירור וליבון כל פירי הסוגיא כו', ועד שהגיעו למסקנא – בשכלם הם – שהפס"ד הוא כך וכך. וכדמוכח גם מזה שבמספר מקומות ה"י נראה להם שההלכה היא דלא כמו שפסקו רבותיהם – וחזקו עליהם.

שאלתי מישהו למה אינך מרעיש בענין גזירת "מיתה יהודי" אזי הוא ענה לי, שהוא עסוק ("ביז"!) – במה אתה עסוק? עונה הוא – בדברים יותר חשובים. שאלתי אותו: האם ישנם דברים יותר חשובים מ"מיתה יהודי"? אזי הוא הודה בעצמו שאכן אין דברים יותר חשובים מ"מיתה יהודי" – וא"כ מדוע אינך מדבר ע"ז? עונה הוא – זה לא "אקטואלי", או בנוסח אחד: זה לא "פופולרי"... ואח"כ הוא טוען: מדוע לדבר על ענין שבין כך אי אפשר לפעול בו מאומה? והוא מביא ראי' ממני – שאני הרי כבר מדבר על "מיתה יהודי" חדשים רבים ולא פעלתי מאומה, וא"כ מדוע עליו לבוב את זמנו בדיבור ע"ז, מטפיק שאני מבוב את זמני... אבל בתורה ישנו דין "הוכח תוכיח את עמיתך" (קדושים יט, ז) - "אפילו מאה פעמים" (ב"מ לא, א) שעל עיני תורה צריכים להוכיח מאה פעמים – לא פעם אחת ואפי' לא שלשה פעמים, אשר בג' פעמים הוה חזקה, ע"פ תורה – זה דבר חזק, אעפ"כ הדין הוא שצריכים להוכיח לא ג' פעמים וגם לא ג' פעמים ג' ואף לא עשר פעמים ג' וגם לא שלשים פעמים ג' – אלא למרות שהוא הוכיח כבר 99 פעמים, עליו להמשיך ולהוכיח.

ויתורה מזו: אפי' כאשר בתוכתו הראשונה לא היה חסר מאומה [שהרי אם ה' בה סדרון, הרי זה לא נקרא שהוא הוכיח אפי' פעם א], והוא הוכיח 99 פעמים בשלמות, וזה ה"י עד כדי הכאה כו' עם כל הענינים, והיו אלה "דברים היוצאים מן הלב" – בכל-זאת מוטל עליו החיוב ע"פ תורה להוכיח בפעם המאה – "מאה פעמים".

אינני סופר את השבתות שבהם דיברתי על כך...

דיברתי על כך כמה פעמים, וישמו זאת . . . אך בזה זה נאשר – לשים מה דיברתי אם לא כדי שיתקיים בפועל ה"הוכח תוכיח את עמיתך אפילו מאה פעמים"?...

אלא שהיתה אצלי חקירה האם כוונת המרא היא עד "מאה פעמים" ולא יותר, או הכוונה גם יותר מ"מאה פעמים"? – לפועל אינני סופר את השבתות שבהם דיברתי על כך ומתי כבר תגיד השבת המאה ("יער הונדערטער שבת") – אלא זוהי פשוט חקירה בגלגל האם הכוונה ב"אפילו מאה פעמים" היא רק ל"מאה פעמים" [פחות מ"מאה פעמים" בטח שזו לא הכוונה, אלא השאלה היא: האם אחד שכבר הוכיח "מאה פעמים" יכול כבר ללכת לשינון (ואם הוא "מתמיד" – לישבת כללמוד), או שהכוונה אפילו ליתור מ"מאה פעמים"?]

אבל כל החקירה ה"ה" היא רק ע"פ גלגל, אך בפנימיות הענינים ברור שכל זמן שהענין לא נפעל, והוא יודע שהענין עדיין לא נפעל, עליו להמשיך הלאה עד שיופעל את הענין.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וי.ט.כ" כסדר ה'חש"א – בלתי חמוגה)

זאת לא במידות וללא חיות, במילא כיון שהם הרי כמה דורות לאחרי, אין הם צריכים בכלל לקיים מצוות עשה.

ג. אך עדיין לא מובן: הרי ידוע שאין מסיימין אלא בלב טוב, וכאן לכאן הוא היפך הטוב, וה' צריך לכתוב זאת בפ' וראו כי ששם כותב רש"י שהאבות לא החרחו על הקב"ה כו', אך לא כאן?

דהיינו, שגם כאשר הוא איננו רוצה לצאת ממצרים וטוען לשים מה הוא חייב צדק לגאולה; הרי דמוקרטית שמרשים לו ללמד ולהתפלל בה ואף אחד לא מפריע לו, ומה הוא צריך את ארץ ישראל בה-בשעה שמדינה אחת כמו סקסס גדולה בשטחה (קיון איינפאק") כמה פעמים כמו כל ארץ ישראל; אם רצונו במחשב – יש לו במחשבו, רצונו בתפוז טוב – יש לו בלאס-אנג'לס, ואפי' יש לו ישיבת תומכי תמימים בברוקלין... כאן (באר"ב) יש לו אפשרות להיות סנטר ואם הוא גם נולד באמריקה הוא יכול להיות נשיא, ואם אצל סבו תפס מקום דולר או איזה גוי שמש כל-שכן ישאצ'ל יתפוס מקום הביג, המרכז המסחרי, הוסנו, הנשיא וגם מליון דולר... בשביל מה צריכים לקחת אותו מהמשרד של לארץ ישראל – הוא ישאר כאן עם כל המלוכה שלו...

בה יוכן מדוע כשאמרן מצרים "כולנו מתים" איך יצאו בני ישראל, כיצן שהמצריים בעצמם ראו את האלקות, זה פעל בדרך למילא גם על בני ישראל שיצאו

יחמק", ולכאן, ה' עליו להביא פסוק זה?
ב. ויוכן בתקדים קושיא נוספת בפסוקים אלו:

לכאורה אינו מובן מה עונה הקב"ה למשה על טענתו "למה הוצעתה גו", "שהקב"ה אמר לו "ענתה תראה גו' ביד חזקה יגדשם מאדרי", שביי ישראל לא ידעו לצאת ופדעה ישלחם כו', הלא טענת משה להקב"ה חיתה: כיצד יכולה לחיות הגאולה בה-בשעה שלאחרי כל האותות והמופתים כו' בני ישראל טענו שנה"ל להם

רק יותר גרוע ושאניד רוצים לצאת, וגם איך ילך הקב"ה להוציאם ממצרים – עדרת הארץ שאסר להתפלל שם? וא"כ, אינו מובן מה ענה לו הקב"ה ביה"ש ביד חזקה גו", הרי אדבתה, זה רק מחזיק את טענתו?

והביאר בה: הקב"ה אמר למשה, דע לו שזה גופא שביי ישראל לא ירצו לצאת הוא בגלל שאצ"ל ישנה הקושיא "למה הוצעתה גו", ומהו ה"ה"ש שיראל לא היו רוצים לצאת.

וזהו ההוראה לכא"א, שלא יאמר: מדוע עלו לקיים מצוה בהידור, הרי אני מקיים מצוות מדאריי' ומהדרבנן, וגם מנהגים אנו עושה, והרי המעשה יתא' העיקר – ומדוע צריך לחדד? וע"ז אמורים לו, שיעי"ז שהוא אינו מחדד בקיום המצוות, שיתלשל מזה שונדו וכי' יעשו חשבון שהיות והסבא עשה

ולכן מבין רש"י לראי' דוקא את ענין הצידה, לא להראות את המהירות אלא כדי לומר שילך ללא צידה כו' כפ"ל.

ת. ובהו יזבן מדוע כשאמרו מצרים "כילנו מותים" איז יצאו בני ישראל, דלכאורה מה התפעלו מזוהי, הרי הם (בני ישראל) כבר היו רגילים בצרותיו של פרעה כו', אלא כיון שהמצריים (הקליפה) בעצמם ראו את האלקות, זה פעל בדרך ממילא גם על בני ישראל שציאו.

ולכאוי' אירי זה יתכן שמצרים יידעו זאת לפני בני ישראל? לכן כותב רש"י "ותחזק מצרים גו" – שכן זה מבוסס ("איניגעשטעלעס") בתורה שכן יהי'.

וע"ז רה"י לעיל "כימי צאתך מארץ מצרים כו", אלא שא לא יהי' זה בתפוזן ובמנוסה אלא "בשובה ונחת תלכו", בבאת משיח צדקנו בקורב נמש.

על-כך אומרים לו, שזו ממש גלות, ושיקחו אותו מהמשרד (ומחמליון דולר) לארץ ישראל, אלא שבבחינים עליו באמת להודות לחקב"ה ע"כ שטוב לו פה, שהרי יכלו לקרות אותו לגלות עם שלשלאות של בדל, וכפי שהי' במצרים שחגם שהי' זה "מיטיב הארץ" ככ"ז הרי הם היו בגלות מצרים, וזה שמינו אותו לנשיא הריזה בכדי שהוא יפעל את התפילות בבתי הספר ויתמון בישיבות בכספי, וזהו תפקידו.

ד. ולכן אומר רש"י "על כרחם של ישראל", כלומר, שבאשר לוחצים (מען גיט א קווערטיס") את היצר-הרע אזי הוא הוצא לצאת מהגלות, כיון שהוא (היהודי) בפנימיות הוא לעולם טוב וכאשר לוחצים אותו זה מתגלה, וגם אם הוא יודע שלא יהי' לו צידה, "לכתך אחרי בממבר בארץ לא דווער", מכל-מקום הוא הוצא לצאת.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הזלזת, כריית, כר מצודה או התזנה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה בייתי המלך?

גם מתנה מקוריית, גם הפצה בקנה מידה עולמי וגם, והוא העיקר, עיני תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מר"י הרש: ניתן לחלק את הייחזי המלך" כמשורה כשמחות (כאשר על הכריכה הקדמית והאחורית ניתן ידו' להוסיף כיתוב)

כארה"ב: 778-6670 (718)
 כארה"ק: 840-3153 (04)
 התקשר עכשיו:

מדוע העסקנים אינם פועלים מאומה בענין

"מליהו יהודי"?

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

[בנוגע ל"מיהו יהודי"] ישנו ענין נוסף*:

אין זה עניני לדבר על "מיהו יהודי", ישנם עסקנים בלובאוויטיש, בעולם יש עסקנים, ומדוע אני הוא זה שצריך לדבר על "מיהו יהודי"?

ודקא בשבת, בהתוועדות חסידית, ובכך לנסל את זמנם של הנוכחים; לולא זאת מסתמא הם היו אומרים תולים, או אוכלים את ה"צולנס", "קוגל", או מאכלים ערבים אחרים, ענינים של עונג שבת כמ"ש "זקראת לשבת עונג" שזה עי' "יין ישן ובשר שמן" – וא"כ מדוע אני צריך לנצל את הזמן כדי לדבר על "מיהו יהודי"?

אלא היית ואני דואר שהעסקנים אינם פועלים מאומה בזה, הם רק נקראים "יושב-ראש" ("שישערמא"), "נשיא" או "ענהל", אך אינם פועלים מאומה, הם עושים רק מה שצריך כדי לצאת ידי חובת ה"בעל-בתיים", וממילא כאשר הבעה"ב מביטים למזרח הוא נתן להם "יישר-כח" ואף הוא מביט למזרח, וכאשר הבעה"ב מביטים למערב הוא נתן להם "יישר-כח" וגם הוא מביט למערב, ויזתר מזוה הוא לא עושה כלום – לכן אני צריך לדבר על כך.

האם ישנם דברים יותר חשובים מ"מיהו יהודי"?

לשם מה זקוקים לעסקן אם לא כדי לדבר על "מיהו יהודי"?
 מקיימים אסיפות ופגישות, ואיש לא מעלה על דעתו לדבר אודות "מיהו יהודי"!

* חלקה הראשון של שיחה זו נדפס בגליון רמח. המו"ל.

בודאי כלל הנישמות שבגוף

ולקציר, שמכיון שבזמן המגורא כבר "כלל כל הקיצין", הרי, בהכרח לומר שבזמן המגורא כבר כלל כל נשמות שבגוף, אלא מאי (כ"ק אדמו"ר שליט"א חיד ואמר): מכיון שבמשך הדורות נולדו עוד ריבוי בני, מובן, שניתוספו עוד נשמות באוצר ששמו גוף (ולקציר גם מענין המגוללים כו'); אמנם, לאחר שנולדו כל בני המשך כל הדורות שבינתיים עד לימינו אלו, כולל גם אלו שנולדו אחרתל והיום – בודאי כבר כלל כל הנשמות שבגוף, ומכיון שכן, צריך משיח צדקנו לבוא תכף ומיד, בעיצומו של יום השבת!

(משיחת ש"פ שמות, כ"ג טבת, מבה"ח שבט ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

יוזעים כבר בפירוי ופתכלית הוודאות ש"כלל כל הקיצין"...

... ונתנו, חקירות ת"ל אינם אלא בעניינים שבהם דרוש ערדין בידור כו', משא"כ בנוגע לענין המאולה – יודעים כבר בבירור ובתכלית הודאות, לא רק ע"פ שני עדים, אלא מאה עדים, אלף ורבעה וכו' וכו', עד לפס"ד ברור בתורה – ש"כלל כל הקיצין"...

(משיחת ש"פ שמות, כ"ג טבת, מבה"ח שבט ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

מה לו ולנשמות העולם!...

כל יחודי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ומקומו הוא – על שולחן אביו המלך, ושם צריכים ליתן לו "שולחן ערוך ומוכן לאכול", ללא כל טירחא, שכן, טירחא הכי קלה נחשבת עברו ל"עבודת פד"ן!

עצם העובדה שיהודי צריך לעסוק בענייני עוה"ז הגשמי (לא רק עוה"ז החומרי...) – היא בבחינת "עבודת פד"ן", שכן, ענינו של יהודי הוא – תורה, ומה לו ולנשמות העולם!...

(משיחת ש"פ שמות ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

ודאי מקוה באמת שמישיח צדקנו יבוא 'היום'!

... יחודי צריך להתפלל ולבקש מהקב"ה "את צמח דוד עבדך מחרה תצמיח", וצריך לקוות שהקב"ה ימלא בקרוב ממש את בקשתו – "כי לישועתך קוינו כל היום", "אחכה לו בכל יום שיבוא".

ומובן בפטויות שכאשר מתפלל להקב"ה, "דעי לפני מי אתה עומד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה" – אין יחודי נחשד ח"ו שתפלתו היא באופן ד"אחד בספר כו", היינו, שבפני אומר ל"ישועתך קוינו כל היום", "אחכה לו בכל יום שיבוא", ובמחשבתו חושב שזה יהי' למחרת, ויש מחר לאחר זמן ח"ו? – אלא ודאי מקוה באמת שמישיח צדקנו יבוא "היום", ומיד הן נגאלין".

(משיחת ש"פ טבת ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

ספר שמות – ספר הגאולה

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

מסיימים עתה את ספר בראשית הנקרא ספר הישיר, כיון שמדובר בו על האבות שהיו ישרים, ונכסבים לתחלת ספר שמות שהוא ספר הגאולה, המם שבתחילתו מדובר על ענין תולדות, אבל לאחמ"כ נפעל ענין הגאולה, עד לסוף הספר שבו מדובר אודות בנין המשכן. בתחלת ספר שמות אומר רש"י שבני ישראל "צמשלו לכוכבים" שאין בהם שיעוריים כפי שיש אצל השמש והירח, אלא הם נמצאים כל הזמן באותו מעמד ומצב, הן ביום והן בלילה, והם קטנים – ענין הביטול.

וזהו הענין שללא הכט ע"כ ש"אתם המעט מכל העמים", פועלים את ענין הגאולה, שה"אגע קטן" יתתיים, ותבוא הגאולה – שעל זה מדובר בסיום ספר בראשית, הכין שיוסף הבטיח "פקד יפקד אלקים אתכם וכו'".

ונענין סופו דספר בראשית עם תחלתו דספר שמות – בבואת משיח צדקנו יבוא ונגאלנו כו'.

(תרגום תפשי משיחת ש"פ ויחי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

ההוראה מבשורת הגאולה שבפרשתנו – לדורנו זה

"אהי אשר אהי" אולי עתם צל"כ כו' (פרש"י בפרשתנו ג, יד)
הנחתה: "יעד הנחתה המתמימים", תרגום: מערכת "יחי המלך"

... החוראה מהספוקים בפרשתנו – תנוגעת לכל העניינים (לא רק לחלק ההלכה שבתורה וכו'):

"החורה היא נפחית", אזי כשם שהחורה מספרת כיצד ה'י' סדד היציאה מגלות מצרים, כך גם צריך להיות הסדד ביציאה מהגלות הנוכחית:

הקב"ה שלה את משה רבינו למסור לבני ישראל שהם ייצאו מהגלות. וכאשר משה בא לבני ישראל בשליחות מחקב"ה אזי הסדד הוא שבני ישראל צריכים לשאול "מה שמר". וזה ממשך ומגלה ("דופט אודיס") את המענה של הקב"ה ש"אהי אשר אהי", והקב"ה אומר למשה "כה תאמר אל בני ישראל אהי שלחתי אליכם וכו'".

כך גם צריך להיות בגלות זו הנוכחית שבה אנו נמצאים, הן מיהודים בחוץ לארץ והן

היחידים בארץ ישראל – כיון שנחרב בית המקדש ואינו המעמד ומצב שישראל במעמדם ולימים בדוכנם וכתמים בעבודתם, כיון ש"מפני טטאינו גלינו מארצנו", ואדובה – בארץ ישראל, פלטרין של מלך, הגלות יותר נוגעת מאשר בחוץ לארץ שאינה פלטרין של מלך.

צריכים לדעת שאטור ח"ו לפול ברוח (יזין אראפגפאל"י), כיון שכשם שהקב"ה בשר ליעקב אבינו "אל תירא מודה מצרימה כי לגוי גדול אשימד שם, אנכי ארד עמד מצרימה ואנכי אעלך גם עלה", כך גם בגלות זו, שהקב"ה נמצא יחד עם בני ישראל בגלות ולאמתה"ל "אנכי אעלך גם עלה".

זקוקים רק ל"זיעקו" של בני ישראל, שיהודים זעקו על הגלות, ואז "וישמע אלקים את נאקתם וגו'" עד שי"ידע אלקים", והקב"ה מוציא אותם מהגלות.

זקוקים לצעקתו של יהודי שרוצים לצאת מהגלות

ובגלות זו תנוכחית הדבר בתוקף יותר מכפי שה"י בגלות מצרים:

נאמר בוחר ומבואר בתורה אור, שבגלות מצרים ה"י "זימרו את הימים בעבודה קשה בחומו ובלבנים ובל עבודה בשדה גו" כפשוטו, משא"ל עכשיו, כאשר עורכים הכנות לביאת משיח דקדונו, הרי זו עבודה ויגיעה בלימוד התורה – "בחומר דא קל וחומר, ובלבנים דא ליבון חלכתא, ובל עבודה בשדה דא בדיחא", ולא עבודה פחד כפשוטו ח"ו.

אזי כאשר נמצאים עכשיו עדיין בגלות צריך להיות ה"זיעקו ותעל שיועתם אל האלקים מן העבודה" – בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות, ישנו כבר ה"חומר דא קל וחומר" וה"לבנים דא ליבון חלכתא" וכי, כל ענינים אלו כבר ישנם – וא"ל מודע מחזיקים אותנו לאחרי ל"ז עדיין בגלות!!?

העבודה אכן כבר ישנה, אבל זקוקים רק לצעקתו של יהודי שרוצים לצאת מהגלות, ואזי מתקיים מיד "זידע אלקים" והוא מוציא מיד את בני ישראל מהגלות.

ולכש שבגלות מצרים היו כאילו מבני ישראל שלא זעקו ולא רצו לצאת מצרים ר"ל, כך גם עכשיו ישנו ר"ל יהודים שלא זעקום ולא רוצים לצאת מהגלות!

אבל רובם של בני ישראל, ויתירה מזו: "זעמך כולם צדיקים", כן רוצים לצאת מהגלות, ולכן מוסיפים ביתר שאת ויחד עוז בקיום התורה והמצוות בכדי למהר את היציאה מהגלות, בידענו את הבטחתו של הקב"ה שכאשר בני ישראל מוסיפים בעבודת התורה ומצוות שלהם, הם ממחרים עוד יותר את הגאולה.

(משיחת ש"פ שמתו ה'תשנ"ב – בכתי מוגה)

יש לנו כבר את ה"מלך מביית דוד" שהוא "בזזקת משיח"

. . . בפטורת – שלא זקוקים להפסק ח"ו בני "ל ימי חיך" ו"ימות המשיח" (כמו שהיה אצל בני"י בל הודרות שלפני דודנו זה), אלא "ל ימי חיך" דכל אחד מבי"י, חיי המשיחים כשמה בגוף, כוללים בפטורת (גם) "ימות המשיח" בלי הפסק, מכיון שהגאולה באה תיכף ומיד ממש ברגע זה ומקום זה (אפילו גם כשהוא במצב דלילה, "הבאים מצרימה"), כך שהרגע האחרון דהגלות ותקודה האחרונה דהגלות נעשים הרגע האשון ונקודה ראשונה דגאולה,

ומימי חיך" בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח"ו (גם אם הוא כבר מנוהר יותר משיבשים שנה וכי"ב), עובר כל יהודי מיד – בתכלית השלימות, "ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין", בהמשך ד"ל ימי חיך" בימות המשיח, וחיים נצחיים שיהיו אז.

ובנוגע לפועל הכוונה, שהעבודה דבי"י עתה צריכה להיות "להביא לימות המשיח", גלות מיד (ש"יחי") תיכף בפועל אך שהמצב ד"הבאים מצרימה" גלות הוא באמת מצב ד"גאולת ישראל", ע"ז שמתכווננים בעצמם ומכנינים אחרים למצב ד"ימות המשיח".

כולל ובמיוחד – בקשר עם יום ההולולא דהרמב"ם – ע"י שמתחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל – ע"י ההשתתפות (או להסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכ"י מבי"י, ג' פירקים ליום, או פירק א' ליום, או ספר המצוות,

ובפרט – בספר הרמב"ם עצמו הלכות מלך המשיח, בשיג הפירקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

ונוסף ללימוד בעצמו בזה, להשתדל להשפיע גם על עוד מבי"י מסיבבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד"זעמלוד תלמידים הרבה", ומחם יראו וכן יעשו רבים.

והי רצון, היע"י עצם ההחלטה דבבן יקבל תיכף וימיד את השכר, הקיום בפועל של דברי הרמב"ם בסיום ספרו, שלאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מביית דוד חוגה בתורה ונוסך במצבת דוד אביו . . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה" – שהוא "בזזקת שהוא משיח" – שהוא יהיה תיכף ומיד "משיח בודאי", ע"ז ש"עשה והצליח ובה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . . ויתקן את כל העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו",

עד – כסיום הרמב"ם "מלאה הארץ זיעה את ה' כמים לים מכסים".

(משיחת ש"פ שמתו ה'תשנ"ב – מוגה, תמוס מאידית*)

יהודים – צאו מדהגלותו

תנתי: ”ועד הנתינת המתמזים“, תרגום: מערכת ”יחי המלך“

כל יהודי יש בכוחו לתובע שיהי' לו אריות ימים ושנים טובותו וכאשר היחודי תובע זאת – בודאי שמצליח לפעול זאת, וכך אכן נהי' בפועל!

עאכ”כ כאשר יהודי תובע שתבוא כבר הגאולה, כינו שכבר ”כלו כל הקיציץ ואין חדר תלוי אלא בתשובה“, ונשיא דורנו פסק כבר שכל היהודים עשו כבר תשובה – ”לאלתר לתשובה“, ועכשיו צריך כבר לחיות ה”לאלתו לאולה“ – במילא צונקים: ”עד מת”י?!

ישנם אלו הטוענים: כיצד יתכן שיושב בן-אדם ומייגע יהודים (”עך מאטערט אידן“!) כמה שעות, ומדבר על דא ועל הא (”אהער און אחי“) ואח”כ צועק הוא לפתע ”דאלאי גלות“ ותובע מהם שגם הם יצעקו ”עד מת“? היות וכבר עבר יום שישי וחלפו כבר כמה שעות בשבת ועומדים כבר אחר-הצהרים לאחרי כמה שעות שמדברים כאן, ועדיין לא באו טוענים הם: לשם מה צריכים להזכיר להם ביום השבת אודות צער הגלות, שלשם כך צריכים לבוא עוד בטענות להקב”ה (כביכול) ולומר דעות להקב”ה – איננו רוצים לריב עם הקב”ה, ורוצים לחיות אתו בשלום!

ובפרט שהקב”ה יודע מה הוא צריך לעשות, ויודע מש”כ במדרא ש”כלו כל הקיציץ ואין חדר תלוי אלא בתשובה“, ויודע גם שנשיא דורנו פסק שיהודים עשו כבר תשובה – וכיצד מגיע ”א-טיביע-דאם“ ותובע שצריכים כבר את הגאולה?!

עונים להם, שלא נוגע כאן שום עניני השבונות, נוגע רק ענין זה – שתבוא כבר הגאולה בפועל, ובאופן ד”אחישנה” ו”אחישנה” שב”אחישנה”!?

אז יושבים יהודים בהתוועדות וישיגים – וישיגים באמצע השינה על ”ענגי שמאי“, וכשיתעוררו משונם, יפקחו את עיניהם ויראו שלפתע נמצאים הם בירושלים עיר הקודש, ובאם הם לא יבינו היכן נמצאים – יספרו להם, והם ייסלו וטילת-ידיים ויאמרו להם איזה ברכה לעשות עי”פ שולחן-ערוך!

אז ישנם קושיות – לבריאתו! אבל קודם שתבוא הגאולה, ובידאי שאז ירחם עלינו אליה תביא, בראותו שהוא אינו יכול לישון ויש לו צער מכל שיש לו קנשיא ואליהו בודאי יתתי לו אותה.

אבל, יהודים – צאו מהגלות! (”אָבער אידן – גייט ארויס פון גלות“!) [”ק אדמוי“ שלטי”א הפסיק כרעג וחייד, ואמר:] לחיים, לחיים ולבריכה [ולעשה תנועה בידו הקי].

(תרגום חפשי משיחת שבת פ’ שמות ה’תשמ”ו – בלתי מוגה)

כל הענינים המוגדים לא יעכבו את ביאת משיח

. . ובקשר לזה – ישנה חרורה בסוף פרשת שמות:

כללות פרשת שמות מספרת אודות מעמד ומצבם של בני-ישראל בהיותם בגלות מצרים – החל מהתחלת הפירה: ”אלה שמות בני ישראל הנבאים מצרימה“ [כידוע מגלות מצרים היא ההתחלה והשורש דכל הגלויות שלאחר-זה, כמאמר רז”ל ”כל המלכויות נקאו על-שם מצרים שהן מצריחות לשראל“], וסיימה – סיפור קושי הגלות כו’, עוד קודם שהתבא הקב”ה את המכה הראשונה על מצרים (שהו מסופר בפרשת וארא).

ובסוף פרשת שמות נאמר – ”כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו“ (יעל כרחם של ישראל יגרשם“, רש”י), זאת אומרת: הוי יהודים שלא רצו לצאת מגלות מצרים, ועל זה אמר הקב”ה – ”ביד חזקה יגרשם מארצו“: גויים יגרשו את בני-ישראל מן הגלות!?

על-פי-זה מובן שכל הענינים המוגדים ללימוד התורה כדבעי ולקיום המצוות בהיחוד, ודיבורים . . נגד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו ממש – לא יעכבו את ביאת משיח צדקנו, ובפשטות: ביאת משיח צדקנו תהי’ תיכף ומיד, ”אחכה לו בכל יום שיבוא“, את צמת דוד עבד מחרה תצמיח“, וטעם הדבר – כי ”יבות מחשבת בלב איש ועצת ה’ היא תקום”!?

(משיחת כ”ט טבת ה’תשמ”ב - בלתי מוגה)

בפרט כששומעים מנשיא דורנו..

גם לאחר קושי וארילנות הגלות האחרון במשך יותר מאלף ותשע מאות שנה (שלא בעוד לגלות מצרים במשך מאתיים ועשר שנה) – מצאיתם של ”בני ישראל“ היא בעצם **למעלה מגלות**, וכל דגל נוסף שנמצאים בגלות ה”ז באופן ד”הנבאים מצרימה“, ככאלו אותו יום נכנסו למצרים“, ועומדים הם בתוקף האמונה והבטחון שתתיכף ומיד יקיים הקב”ה הבטחתו ”פקד פקדתי אתכם“ בגאולה האמתית והשלימה, ובפרט כששומעים מנשיא דורנו שבהורנו, כי”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו, שכבר סיימו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, ועאכפ”כ לאחרי שישנה גם השלימות דארבעים שנה, ”נתן ה’ לכם לב לדעת ועיניים לראות ואזנים לשמוע“, ועומדים בשנת תנ”א (ה’תשנ”א), ר”ת (הי’ תהא שנת) נפלאות אדמו”ר.

ולכן, יש לעורר ולחזק את רוחם של בני” עי”י החכמה שהקב”ה אומר בכל יום באופן דחדש ממש **”פקד פקדתי אתכם**“, ומשיח צדקנו ”עומד אחר כתלנו“, ו”תה זה בא“, ויש להתבונן לקבל את פניו עי”י החוספה בקייום התנ”כיים **”כפס”ד הרמב”ם** (בעל יום החילולא דכ”ף טבת, מוצש”ק”ק זה) שעי”י ”מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה“.

(משיחות ש”פ שמות, י”ט טבת ה’תנש”א – מוגה)